

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F. — 40

IN NEDERLAND 60 Cts

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

DE HELDEN VAN DE MILLE MIGLIA

jean Graton

DE beroemde piloot Dino Sandrini en de jonge mecanicien Franco van de Borghesifabriek zijn het helemaal niet eens... De reden? Het nieuw prototype voor de formule I (snelheidswedstrijden) geeft geen voldoening aan de beroemde piloot. Sandrini beweert dat de wagen slingert in de bochten, Franco beweert dat het alleen maar een kwestie is van sturen. Hij heeft het tegen Sandrini opgenomen, maar deze laatste is de beste piloot van het merk Borghesi en zijn dreigementen blijven nooit zonder gevolg. Zal deze twist haat doen groeien tussen de twee mannen? Je zal het weten zodra je dit verhaal leest...

DE HELDEN VAN DE MILLE MIGLIA

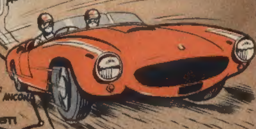

Bij de terugkeer worden de laatste voorbereidingen genomen, o.a. wordt er een sluitstuk aangebracht op de gaspedaal om de dubbele ontkoppeling te kunnen uitvoeren, om in tweede snelheid terug te keren al remmend. Vervolgens schilderen ze het nummer 602 op de wagen. De nummers komen overeen met het uur waarop ze starten. De Ferrari van onze vrienden zal dus om 6 u. 02 's morgens vertrekken.

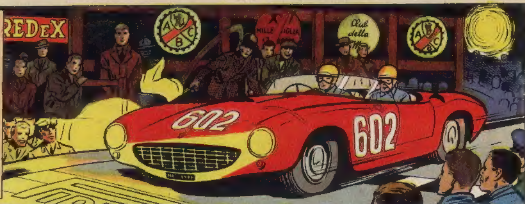

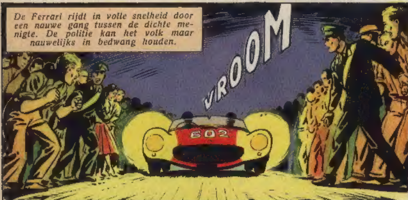

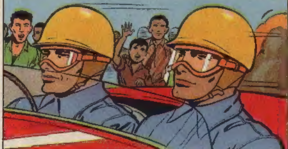

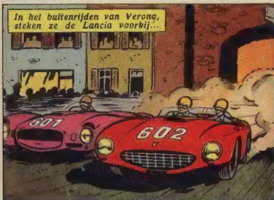

De Borghesi van Sandrini is sinds een minuut vertrokken. Om 6 u. 01 start een Lancia. Aan het stuur van de Ferrari wacht Mario Castella op het signaal van het vlaggetje. Franco zit met kloppend hart naast de piloot. Hij heeft de indruk dat er een gewicht van 100 kilo op zijn maag ligt.
6 uur 02 : De menigte juicht de renners toe. De motor van de Ferrari bromt. Franco haalt eens diep adem en... ze zijn vertrokken !

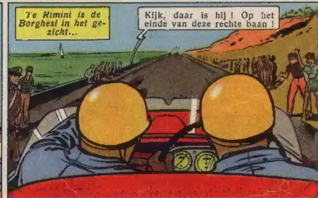

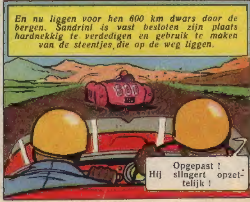

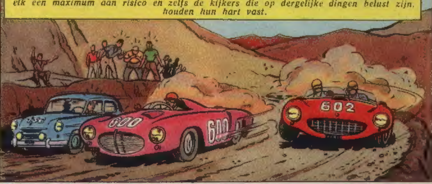
Een regen van stenen komt op de Ferrari terecht en een er van treft de piloot op het voorhoofd.

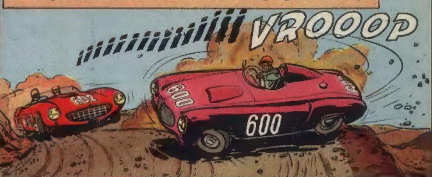
HAAAA !

Castella kan zich echter beheersen en houdt zijn stuur goed in handen.

Terwijl Castella zo goed als het gaat een verband op zijn kwetsuur legt, nadert Franco opnieuw de Borghesi.

Hoera ! Hij is uitgeschakeld ! Maar... waarom stop je nu ?

De Borghesi ligt inderdaad in de gracht en heeft geen enkele kans meer om de wedstrijd verder te zetten. De zege is zeker, en...

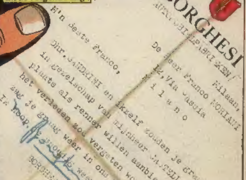
Het zal niet gaan, Sandrini ! Je hebt geen enkele kans om daar alleen uit te geraken !

ZZZZ ZZZZZ

Daar Franco hem een nieuwe kans geeft, aanvaardt Sandrini zijn hulp. De Borghesi wordt uit de gracht geduwd en zet zijn weg verder. Franco en Mario springen in hun wagen en rijden opnieuw de Borghesi achterna. Op 11 km van Brescia heeft Sandrini zijn voorsprong kunnen vergroten. Franco twijfelt aan de zege, want in Mantova heeft hij reeds 3 minuten vertraging. Plotseling vermindert de voorsprong van de Borghesi... 2 minuten 5''... 2' 2''... 1' 30''... 1'...

Volgende week : NIETS IS ONMOGELIJK.

Einda

ONDER ONS VERMA

EEN MAN ZIJN

WANNEER wij in de bioscoop zitten, en de helden van het linnen doek bewonderen, voelen wij ons dapper worden. Datzelfde gevoel krijgen wij wanneer wij knusjes in de huiskamer een heldenroman lezen.

Maar in het dagelijkse leven zijn wij geen helden, en zelfs geen kranige kerels. Wanneer er een moeilijkheid opdaagt, gaan wij die bijna altijd uit de weg, in plaats van haar aan te pakken en te overwinnen.

Ik ken zo talrijke « helden » uit de bioscoop of de hoek van de huiskamer, die niet eens in het donker naar de kelder of de zolder durven gaan om een boodschap te doen voor moeder.

Een kerel wordt men niet in één dag! Dat vraagt veel oefening, tucht, zelfvertrouwen, en wilskracht. Het is veel moeilijker een kranige jongen te worden dan... een held! Want helden zijn kranige mensen in uitzonderlijke omstandigheden, en die doen zich in het dagelijkse leven zeer zelden voor.

Wij mogen de helden van het witte doek en de heldenromans zeker bewonderen, maar die bewondering mag niet overslaan in een romantische verering. Zij moet in tegendeel een spoorslag zijn om altijd en overal 'n flinke kerel te zijn.

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Roger van den Steen, Dr Jan Appelmanslaan, 51, Dilbeek (bij Brussel) zou willen korresponderen met Kuifjeslezers uit alle landen. Men mag hem schrijven in het Nederlands, Frans, Engels of Duits. Roger is 17 jaar oud, interesseert zich vooral voor aardrijkskunde en verzamelt zichtkaarten.

Veerle Mertens, Driegaaienstraat, 53a, Sint-Niklaas-Waas, is 12 jaar oud en leest graag boeken. Ze zou willen korresponderen met een Hollands meisje.

Irene Janssens, Ferdinudsdijkstraat, 45, Merksem (Antwerpen), is 16 1/2 jaar en houdt van muziek, dans, film, lektuur en fietsen. Ze zou graag met een Kuifjeslezeres van 16 tot 18 jaar willen korresponderen in het Frans, Engels en Nederlands.

Eugeen De Koster zond mij een mooi zichtkaartje uit Bazel. Beste dank, Eugeen, het is lief van je ook tijdens je vakantie aan mij te hebben gedacht!

Jacques De Scheerder, Linnaeusstraat, 13, Borgerhout (Antwerpen), zou graag willen briefwisselen met jongens die evenveel houden van « Kuifje » als hij.

Rony Boonen, Jozef Meganckstraat, 23, Aalst, Oost-Vlaanderen, wenst te korresponderen met een jongen uit Nederland van zijn leeftijd (11 à 13 jaar).

Guy Palmans, Tervuursestraat, 34, Leuven, zou willen korresponderen met een jongen van 1 à 16 jaar uit Engeland, in het Engels. Guy interesseert zich vooral voor moderne vliegtuigen en wil ook postzegels ruilen.

TROUW TOT TER DOOD

« Ik dank u voor de mooie verjaardagskaart die u mij heeft gestuurd, beste Kuifje, en ik beloof u dat ik uw blad trouw zal blijven **tot der dood**!... Nu moet ik eindigen, want het is tijd geworden om slapen te gaan. » Zo schrijft Henri Georges, van Veulen (Limburg).

JE WEEKBLAD

bevalt mij uitstekend en ik vind je verhalen zeer spannend », zo schrijft Wim Speetjen van Kaulille (Limburg). Beste dank voor deze mededeling, Wim!

TER HERINNERING:

GROOT KUIFJE'S FEEST

IN DE GALERIE LOUISE op donderdag 11 oktober.

HEB je reeds je plaatsen besproken? De plaatsverhuring kan gebeuren in het verhuurkantoor Louizalaan, nr 32.

Prijs van de plaatsen : 20 F.
Voor de Kuifje's vrienden met kortingsbon verschenen in het nr 39 : 10 F.
Voor leden van de Kuifje's club : 5 F.

Er wacht je daar een sensationeel programma met clowns, goochelaars, enz.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

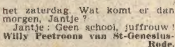

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

— M'n regenscherm wou niet open gaan !

Met die straalvliegtuigen is het ook niet alles !
Piloot van straalvliegtuig : Verdraaid ! Ik miste het vliegveld van Parijs !
Passagier : Maar hoe is dat mogelijk ? Waarom kijk je niet beter uit ?
Piloot : Makkelijk gezegd ! Net op het ogenblik dat we toekwamen, moest ik niezen en ik sloot daarbij instinktmatig de ogen...

Een dapper meisje
Twee zusjes gaan naar de tandarts. De oudste zegt :
— Het is om een tand te trekken. Onnodig te verdoven want ik ben erg haastig.
— Bravo, jonge dame, dat is dapper. Laat eens even kijken.
Het dappere meisje zich tot haar kleine zus wendend :
— Klaartje, doe je mond open !

Het compliment
De kar die door een ezel wordt getrokken raakt de berghelling haast niet op. Een toerist die het in de gaten heeft, duwt aan de kar en zo komen ze dan eindelijk boven. De boer draait zich om en zegt tot de hulpvaardige toerist :
— Hartelijk dank, mijnheer, met één ezel zou ik nooit op de berg geraakt zijn !

De dagen van de week
De juffrouw in de bewaarschool leert de kinderen de dagen van de week. Vandaag, zo zegt ze, is het zaterdag. Wat komt er dan morgen, Jantje ?
Jantje : Geen school, juffrouw !
Willy Peetroons van St-Genesius-Rode.

De optimist
Drogist : Zie je de kaalhoofdige heer die zo net mijn winkel verlaat ?
Vriend : Ja, en wat zou dat ?
Drogist : Wel, dat is wat ik noem een « optimist » !
Vriend : Verklaar je nader.
Drogist : Hij kocht niet alleen een haargroeimiddel, maar meteen ook een borstel en een kam !

Dat is een piano
De piano, zo zei Marietje, dat is een dier met vier poten en een dikke, harde huid. Het dier heeft een reusachtige mond met vele witte en zwarte tanden en als je op die tanden slaat, dan weent het !

Hij wist het
— Henk, we krijgen deze avond heel deftige gasten op bezoek. Gedraag je dus als een perfekt gentleman. Versta je wat ik daarmee bedoel ?
De zesjarige Henk : En of ! Dat wil zeggen dat ik me dood zal vervelen !

— Neen, dat niet Ik wil het kostuum van de cowboy van de pampa's !

DE TEST VAN DE WEEK :

BEN JE JALOERS ?

Wie jaloers is, is nooit gelukkig, is nooit tevreden. Wie jaloers is wenst steeds te hebben wat anderen bezitten en denkt dat hij erg te beklagen is. Het is erg dom van jaloers te zijn, het helpt je niet vooruit, integendeel ! Denk nooit dat anderen het zoveel beter hebben, want iedereen heeft zijn eigen last, zijn zorgen te dragen. Denk nooit dat je er het ergst aan toe bent !

Antwoord met JA of NEEN op deze test.

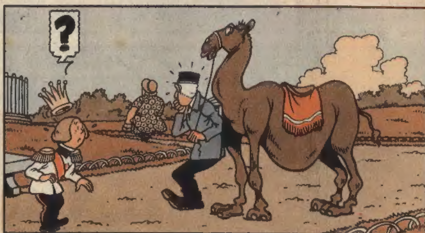
1. **Denk je dat jij steeds het kleinste deel van de taart krijgt ? . . . .** ....
2. **Denk je en zeg je steeds « En ik ? » « Men vergeet mij ! » ? . . . .** ....
3. **Verdraag je moeilijk dat anderen een beloning krijgen of gefeliciteerd worden ? . . . .** ....
4. **Ben je steeds een tikje nijdig als je verneemt dat anderen zoveel geluk hebben gehad ? . . . .** ....
5. **Denk je dat je vriend gelukkiger is dan jij omdat hij erg verwend wordt ? . . . .** ....
6. **Denk je steeds dat het geschenk dat je broer of je zus gekregen heeft, zoveel mooier is dan wat jij hebt gekregen ? . . . .** ....
7. **Voel je je benadeeld wanneer men meer aandacht schenkt aan je vriend dan aan jou ? . . . . .** ....
8. **Zeg je « Die heeft ook altijd geluk. Het zijn altijd dezelfde die geluk hebben. Ik ben er nooit bij ! » ? .** ....
9. **Wanneer men de goede eigenschappen, de kwaliteiten opsomt van een vriend, heb jij dan steeds een scherpe kritiek gereed ? . . . .** ....
10. **Denk je dat men nooit genoeg voor je doet, dat men voor jou nooit zoveel doet als voor de anderen ? . .** ....

Totaal . . . .

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST !

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN ALEX

DE TIARA VAN ORIBAL

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

Welke verrassing heeft Arbaces zijn officieren voorbehouden?

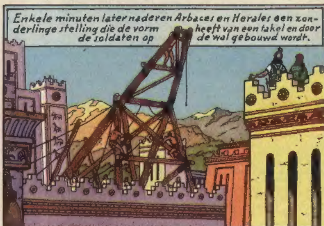

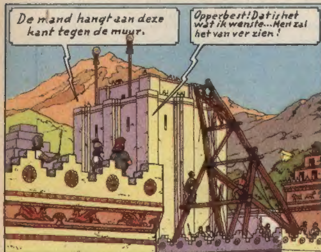

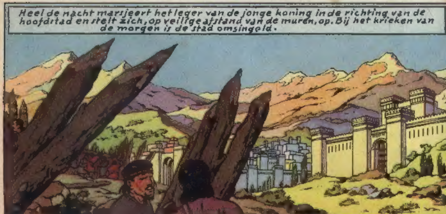

CHLOROPHYL EN MINIMUM
door Raymond Macherot

HET BETOVERD BOS

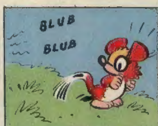

EEN GROTE EXCLUSIVITEIT « KUIFJE »

HALLO, HALLO... LUC VARENNE...

EEN KLASSIEKE WEGRIT EN EEN SPANNENDE VOETBALMATCH

VOOR zondag 7 oktober staan er twee grote sportgebeurtenissen op het programma : de wegrit Parijs-Tours en de voetbalmatch Frankrijk-Hongarije. De wegrit sluit het seizoen van de wielersport af en de voetbalmatch luidt het internationaal voetbalseizoen in.

SAMEN met de wegritten Parijs-Roubaix en Bordeaux-Parijs, maakte Parijs-Tours eens deel uit van de grote Franse klassiekers en werd, net als Parijs-Roubaix, in de lente betwist. Eigenlijk is Parijs-Roubaix de énige die nog aanzien wordt als een werkelijk belangrijke koers, de twee anderen hebben aan prestige ingeboet. Parijs-Tours wordt niet meer in de lente betwist, maar in de herfst en telt dus ook niet meer zoals vroeger, als ziftingskoers voor de Ronde van Frankrijk. Vorig jaar nog werd deze wegrit hardnekkig betwist en het was de Fransman Jacques Dupont die onze landgenoot Van Cauter in de sprint klopte.

Victor Lefèbvre, direkteur van de velodroom van Tours verdedigde Parijs-Tours steeds door dik en dun, maar sedert hij er niet meer is, verloor deze koers haar trouwste supporter. De aankomst zal dit jaar zelfs niet

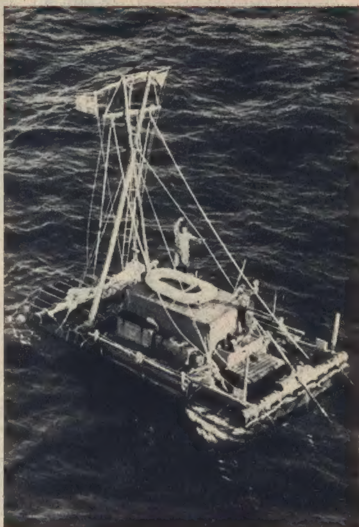

meer plaats hebben in de velodroom. Of er voor deze wegrit misschien geen grote vedetten te vinden waren? De beste wielrenners namen eens aan deze koers deel en hebben er zich onderscheiden. Voor de Fransen o.m. Rossi die door Rik Van Steenbergen werd onttroond in Parijs-Roubaix. Bij ons was er Danneels. Ik weet echter niet of jullie deze naam nog kennen. Parijs-Tours was de koers van de hazewinden en werd steeds zeer snel gereden. Of zulks dit jaar het geval zal zijn, is een andere vraag. We zijn aan het einde van het seizoen en al de kampioenen hebben een respektabel aantal kilometers in de benen ! Normaal hebben de Belgen de beste kans om deze wegrit te winnen.

★

DE match Frankrijk-Hongarije belooft zeer spannend te worden. Beide ploegen werden in hun zegevierende opmars gestuit door onze Rode Duivels en dat in hetzelfde jaar ! De Fransen hadden reeds negen matchen gespeeld zonder verslagen te worden, als zij met Kerstmis naar Brussel kwamen en met twee-nul geklopt werden. Voor de Hongaren was het nog erger. Aan de rust hadden zij een voorsprong op de Rode Duivels, de uitslag was toen inderdaad 3-1, maar ons nationaal elftal weerde zich in de tweede helft zodanig dat de Hongaren verloren met 5 tegen 4. Alleen de Tsjechen en de Turken hadden het er voor ons zo goed afgebracht tegen de Hongaren.

Het spreekt vanzelf dat men aan de oevers van de Blauwe Donau droomt van de zoete weerwraak en het Hongaars elftal werd zorgvuldig gekozen en getraind. Maar ook de Franse spelers werden goed voorbereid en men rekent op hun initiatief en temperament om de Hongaren te overwinnen. Wie te Colombes een plaatsje kan bemachtigen zal dus ongetwijfeld een mooie en spannende match zien. De uitslag voorspellen is zeer moeilijk, persoonlijk meen ik dat de Hongaren het zullen halen. Hebben jullie al een pronostiek gemaakt ?

DEZE foto van « L'Egaré II » werd van uit de lucht genomen op 20 augustus, juist vooraleer de motorboten het vlot op sleeptouw namen. Je ziet hier de twee gekruiste masten en de drie wimpels die door de stormen aan flarden werden gerukt. Blauw-wit met lelies is de wimpel van Quebec, de rode wimpel is die van de koopvaardijvloot en de derde is die van Nieuw-Schotland. Halifax, de vertrekhaven van het vlot, ligt in de provincie Nieuw-Schotland, Canada.

OP 27 mei vertrokken drie Frans-Canadezen te Halifax in Amerika om met een vlot, gemaakt van boomstammen, de Atlantische Oceaan over te steken. Na 87 dagen strijd tegen storm, wind, dichte mist en honger kwamen zij op 21 augustus gaaf en gezond te Falmouth in Groot-Brittannië toe.

DE sirenen van al de schepen die in de kleine Britse haven Falmouth, gelegen op de kust van Cornwales, voor anker lagen loeiden ten teken van welkom en de massa nieuwsgierigen op de kade samengestroomd juichte de drie avonturiers, die het hadden klaar gespeeld met een vlot, « l'Egaré II » genaamd, over de Oceaan te komen, geestdriftig toe. Met een klein vlot de grote plas oversteken, zij het dan ook in zeven en tachtig dagen, is een krachttoer.

PASPOORT VERGETEN

TIEN dagen lang had er een geweldige storm over de Atlantische Oceaan gewoed en daar men zonder nieuws was over de drie mannen op hun vlot, vreesde men reeds het ergste. Dan meldde een Hollandse cargo in een radioboodschap dat vlot en bemanning het best maakten. De juiste ligging werd opgegeven en twee uur later reeds voer een reddingsboot uit om « L'Egaré » op te sporen en z'n kapitein Henri Beaudout aan land te brengen. Deze laatste riep de hulp van de havenautoriteiten in om het vlot naar de haven van Falmouth te slepen. De branding was te sterk en op eigen kracht zou het niet mogelijk geweest zijn aan wal te geraken. De politieinspekteur van de haven lei z'n hand op de schouder van Beaudout om hem « in naam der wet » aan te houden. Het was slechts een symbolisch gebaar, de koene zeerobben werden niet achter slot en grendel gezet ; ze waren bij hun vertrek eenvoudig vergeten zich een paspoort aan te schaffen...

« L'ÉGARÉ II »

Drie mannen op een vlot

ER WAREN OOK TWEE KATTEN

DE helden van het avontuur zijn drie Fransen die zich sedert enkele jaren in Canada hebben gevestigd. Beaudout heeft reeds de Canadese nationaliteit verkregen, hij is electricien van beroep en negen en twintig jaar oud. Gaston Vanackère is tekenaar en een en dertig jaar, Marc Modena, zeven en twintig jaar, is een schilder-behanger. Vorig jaar reeds beproefden zij met hun drieën op een vlot, en gebruikt makend van de Gulfstream, over de Oceaan te geraken. Na zestig dagen gaf het vlot de pijp aan Maarten en waren zij gedwongen terug te keren. Dit jaar staken ze dan in zee met « L'Egaré II »; ze waren eigenlijk met z'n vieren maar Jose Martinez, de kok, was iedere dag zeeziek en moest na een maand op de vaste wal worden gebracht. Een schip pikte hem op en nam hem mee terug naar Canada. De drie anderen vervolgden hun koers en, een detail dat we niet mogen vergeten, bij hen waren twee katten, een grijze en een zwarte, Puce en Guiton genaamd.

EEN ROOD ZEIL MET HET HOOFD VAN EEN INDIAAN

HET vlot is gemaakt van rode cederstammen, negen in de lengte en zes in de breedte die stevig aan elkaar gebonden zijn met henneptouwen. Het meet 5,30 m op 4 m, heeft twee masten die elkaar kruisen met een vierkant rood zeil, waarop het hoofd van een Indiaan geschilderd werd. De kleine hut tegen de mast geplaatst, is overtrokken met een zeil. « L'Egaré » heeft bewezen een sterk en goed vlot te zijn want het doorstond de felste stormen en worstelde met golven die soms een hoogte van 15 meter bereikten.

Henri Beaudout en zijn vrienden hadden een radio bij, doch de zendkracht was te zwak, en het is daarom dat men zo lang zonder nieuws van hen was. Bij het vertrek hadden ze levensmiddelen en drinkwater meegenomen voor een maand, doch ze vlotten veel langzamer dan ze hadden verwacht en zo kwam dan ook onvermijdelijk de dag waarop ze nog slechts één stukje spek hadden, één aardappel en één korst brood rijk waren. Het drinkwater was volledig uitgeput en ze hoopten een schip te ontmoeten dat hen het hoogstnodige zou kunnen bezorgen. In het begin van hun reis hadden ze reeds een Amerikaanse cargo ontmoet die hen eten en sigaretten had gegeven.

VASTGEBONDEN AAN DE MAST TE MIDDEN VAN TORENHOGE GOLVEN

DE drie zeerobben herinnerden zich Dr Bombard en ze legden zich toe op de visvangst, tot groot jolijt van Puce en Guiton die hun buikje dik en rond smulden aan de lekkere, verse vis. Zolang de zee kalm was ging alles opperbest maar als de wind opstak, het vlot danste als een kurk en de henneptouwen kriepten en kreunden en ieder ogenblik dreigden te lossen, moest je kruim in je lijf hebben om het hoofd niet te verliezen. Om de beurt lieten ze zich strak aan de mast vastbinden om te waken, terwijl de twee anderen in de kajuit bleven waar het water onophoudelijk binnenstroomde en alles kletsnat maakte... Toen Henri Beaudout in Engeland toekwam verklaarde hij, dat het hem speet dat het avontuur ten einde was, maar dat hij na zeven en tachtig dagen toch blij was de vaste grond onder de voeten te voelen. Nu, dat begrijpen we best !

PUCE EN GUITON MOGEN NIET AAN LAND

VOOR de drie passagiers zonder paspoort was de zaak vlug in orde maar de katten kregen geen toelating aan wal te komen. Alle dieren die in Groot Brittannie toekomen worden eerst in quarantaine gehouden, zo wil het de wet nu eenmaal. Het vlot werd dan ook op veilige afstand van de kade gemeerd, zodat de poezen niet « illegaal » aan land konden. De havenmeester bekommerde zich om hen. Het spreekt vanzelf dat honderden Britten zich hadden aangeboden om voor de twee poezen te zorgen.

DE AVONTURIERS VERDWIJNEN SPOORLOOS

DE drie avonturiers waren, even na hun aankomst, spoorloos verdwenen. De waarheid kwam echter spoedig aan het licht : ze waren door de auto van een Londens dagblad naar de hoofdstad gebracht en ze werkten ijverig aan de nota's die ze onderweg hadden neergepend. De drie Frans-Canadezen hadden hun logboek en de zeshonderd foto's, die ze tijdens de overtocht namen, voor een goed prijsje verkocht aan die Londense krant. Ze wilden dus reporters en fotografen van andere dagbladen van het lijf houden.

Zodra ze klaar waren met het opstellen van hun reisverhaal, kwamen ze weer te voorschijn en verbleven als eenvoudige toeristen nog enkele dagen in Groot Brittannie. Met Puce en Guiton hebben ze dan de terugreis aangevat maar niet meer op een vlot doch met een paketboot. De « Egaré II » is echter met hen meegegaan want het stadsbestuur van Montréal heeft besloten het vlot een plaatsje te geven in het stedelijk museum. Daar eindigt dan het avontuur van de drie mannen op een vlot.

DE « Egaré II » in de haven van Falmouth bij ebbe. Je ziet het zeil dat over de hut is gespannen en de dinghy waarmee Modeno zich in de oceaan een eind van het vlot verwijderde om foto's te maken. Henri Beaudout staat met zijn rug naar ons gekeerd. Rechts klimmen Gaston Vanackère en Marc Modeno op de kaai.

HET vlot wordt door twee motorboten op sleeptouw genomen. Daar de « Egaré II » rechthoekig is en geen kiel heeft, is dit erg moeilijk. Ten slotte echter ligt het vlot heel netjes tussen de vissersboten van de haven van Falmouth. Het groot avontuur van 3 mannen en 2 katten is ten einde..

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De gemaskerde man is tot het bewustzijn gekomen en wil aan onze drie helden zijn zonderlinge geschiedenis vertellen...

U kunt mij kapitein Person noemen. Ik was tijdens de tweede wereldoorlog leider van een groep geleerden die wetenschappelijke opzoekingen deden. Wij ontdekten een nooit betreden gebied, waar een voorhistorische plantengroei tierde, en ontcijferden er een rotstekening. We kwamen te....

...weet dat, duizenden jaren geleden een meteoor aldaar insloeg die uit een metaal bestond dat... lichter was dan lucht! Wij vonden er inderdaad brokstukken van, maar de omstandigheden dwongen ons terug te keren. Bij onze terugkeer was de oorlog ten einde, en de gevolgen vervulden ons met zoveel afschuw dat wij besloten ontslag te nemen en ons geheim te ....

...bewaren. Niettemin zouden wij de meteoor verder opsporen doch, opdat geen enkele mogendheid er gebruik zou van maken, bouwden wij de "ST.M.I." De Stalen Mol. I! Een toestel dat ons toeliet onder de grond te reizen zodat niemand ons kon volgen....

Northon en Muller, twee van mijn medewerkers, weerstonden niet aan de verleiding en sloegen aan het muiten. U hebt hen zien vertrekken. De zwevende steen bevat een splinter van het ....

...kostbare metaal en dient hen als gids. In het voorhistorische gebied losgelaten, zal de steen naar de meteoor zweven die de splinter aantrekt. Nu ik hier voor enkele dagen alleen ben, zal alles verloren zijn!

Maar.... kunnen wij soms niet helpen, kapitein Person?

Misschien, Kennen jullie iets van mekaniek?

Mekaniek? Hola! Dat is een kolfje naar mijn hand! Bekijk deze wekker! Hoor je hem tikken?

In een handomdraai werp ik het spul uiteen en....

...in een andere handomdraai is alles weer in elkaar gezet!

Toe nou, Lambik! Je hebt een massa radertjes en veertjes vergeten!

Ach ja? Nu die vagen we dan maar meteen de wehdoos in!

Nu nog even het deksel er op schroeven...

En let nu op! Het is een echte muziekdoos geworden!!

TIK! KLANG! TAK! KLONG!

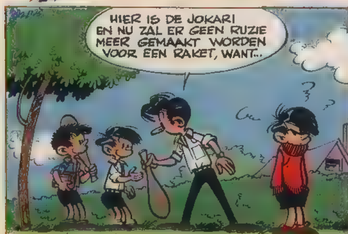
Je bent een grappenmaker, Lambik! Maar, het komt vooral op moed en durf aan! Kom even mee ik zal je wat tonen!

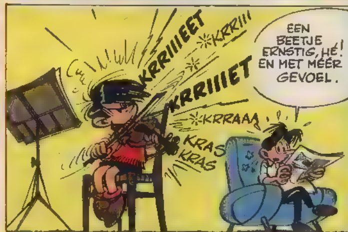
Ton en Tinneke

DOOR Franquin

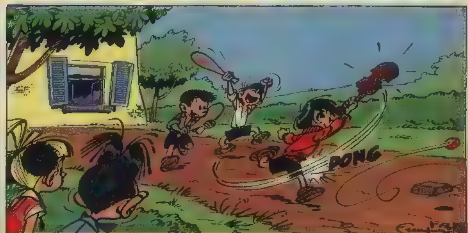

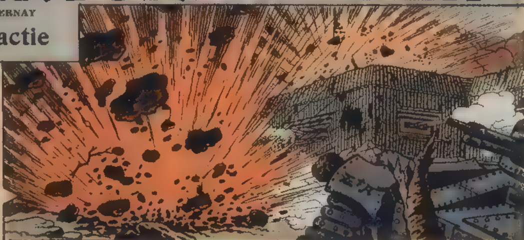
WETENSCHAP EN AVONTUUR

DE KIKVORSMANNEN

TEKST VAN LOUIS GERNAY

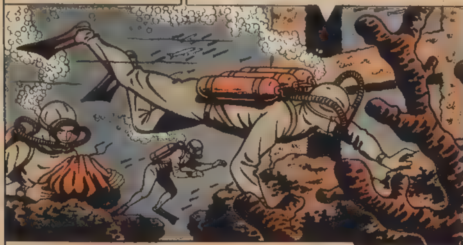
De UDT in actie

HET geschut van de kruisers neemt het eiland Guam, waarop zich een Japans garnizoen bevindt, onder vuur. Enorme ontploffingen ontwortelen de kokospalmen. Na het bombardement is er geen levend wezen meer op dit eiland, in teorie althans. De Japanse soldaten hebben zich echter ingegraven en hun schuilplaatsen versterkt met bamboehout en zandzakjes. Hun verliezen zijn niet groot.

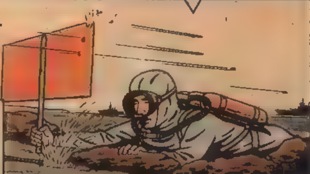
DE Amerikaanse kikvorsmannen, de UDT (troepen die onder water vernielen) moeten de kust, waar de Amerikanen willen landen, verkennen en « schoonmaken ». Guam heeft naast een natuurlijke verdedigingsgordel van koraal ook de versterkingen door de Japanners opgeworpen.

DE kikvorsmannen duiken met een lading springstof. Zij verbinden het TNT met de koraalmassieven en met de betonnen zuilen, door de Japanners gebouwd om de landingsboten tegen te houden. Soms komt er een kikvorsman naar de oppervlakte en wordt getroffen door een kogel. De taak van de UDT is zeer gevaarlijk...

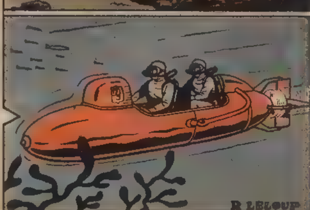
HET werk is gedaan, men moet nog slechts op de knop drukken om de explosie te verwekken... Een Japanner spert plotseling de ogen open want hij ziet enkele Amerikaanse kikvorsmannen het strand naderen. Hij en zijn kameraden openen het vuur. Een Amerikaan wordt geraakt, de anderen kruipen voort en planten enkele schildjes in het zand. Dan kruipen ze terug en nemen hun gewonde makker mee. Enkele minuten later verwoesten vreselijke ontploffingen de natuurlijke en kunstmatige hindernissen...

HEBBEN deze frogmen de dood getrotseerd om enkele schildjes te plaatsen waarop men het volgende kan lezen : « Welkom soldaten van de zeemacht ! — De toegang van dit strand werd vrijgemaakt door de UDT. — De kantine op 50 m. rechts ! » Neen, dat zijn slechts een paar inlichtingen voor de kameraden te verbluffen die een uur nadien het eiland zullen aanvallen.

DE Amerikanen hebben veel ervaring opgedaan in de tweede wereldoorlog en in Korea en zij perfectioneren de taktiek van de UDT nog steeds. Een torpedo met twee plaatsen, afgeleid van de Italiaanse « Maiale » werd onlangs door de Amerikaanse frogmen in gebruik genomen.

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE TWEE GEZICHTEN VAN KID ORDINN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Kid Ordinn wordt door de inwoners van Wood City van diefstal verdacht. De sheriff is echter overtuigd van zijn onschuld en laat hem vrij...

Kid Ordinn is gelukkig dat hij weer vrij is, en hij begeeft zich argeloos naar de groep cowboys...

Plotseling draait Kid Ordinn zich om met een snelheid die men van hem niet zou verwacht hebben...

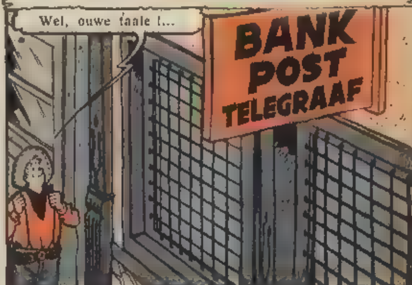

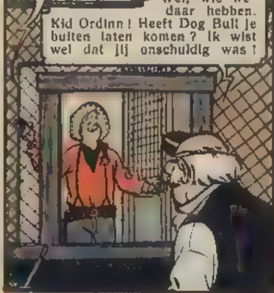
De arme Joe stort in elkaar voor de voeten van zijn onthutste vrienden...

En rustig wandelt Kid Ordinn verder...

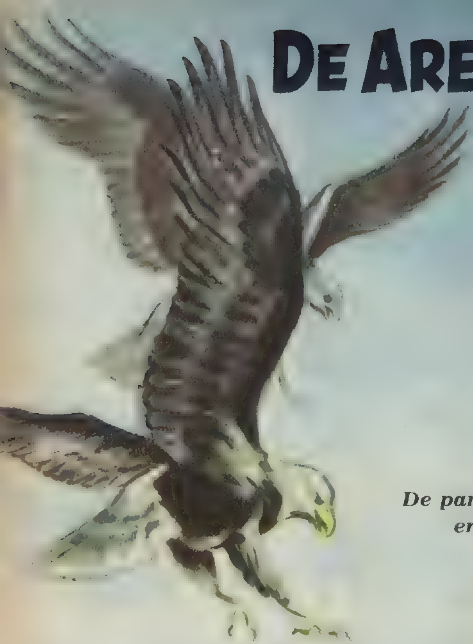

Even later...

(Wordt voortgezet.)

DE ARENDEN VAN

MET een oogopslag peilde Per Larson de rotskruin van de Romaoro, die steil en kaal onder de brandende zon lag. Die kruin leverde voor een ervaren alpinist als Per Larson geen moeilijkheden op. De noordelijke flank was gevaarlijk. Wanneer men de Romaoro voor de eerste keer en van in de verte zag, vergeleek men hem onwillekeurig met een vingerhoed die recht op tafel staat.

TOT ongeveer in de helft, dat moesten zo wat negenhonderd meter zijn, waren zijn flanken bedekt met wat schaars groen, waartussen hier en daar een klein drop verborgen was. Eens voorbij Moloka en zijn armzalige hutten, was de rots kaal, steil en vond men nergens nog een beekje om zijn dorst te lessen. De zuidelijke flank bood enig kontrast met deze grootse dorre en woeste kaalheid. Het zuiden was een groot deel van het jaar blootgesteld aan de vochtige winden. Eeuw na eeuw had het stof zich opgehoopt in de enkele natuurlijke uithollingen en daar was een magere plantengroei ontstaan. Men vond hier schamele, gedegenereerde kachias, hazen, slangen en ook de bergpanter. Deze laatste is slechts een karikatuur van de panter uit de tropische wouden. De bergpanter vindt weinig voedsel, heeft bijgevolg altijd honger en is voortdurend op loer naar een prooi. De strijd die hij moet voeren om in het leven te blijven is hard, maar weinig dieren kunnen zich met hem meten in soepelheid, strijdlust en wreedheid. Alleen de arenden van de Romaoro durven de bergpanter tarten. Drie of vier paar arenden wonen op de kruin van de rots en betwisten elkaar als grote, machtige heren het meesterschap in de hemel.

Het was te Moloka, het kleine dorp dat

De panter toonde zijn machtig g en sprong. Larson sloeg toe; ontmoette slechts

tegen de flank van de Romaoro hing, dat Per Larson vernam dat deze arenden heel anders waren dan hun broeders in de overige delen van de wereld. Nooit had hij horen spreken over blauwe arenden met gestreepte staart. Mati-Ho, de tovenaar van het dorp, was echter formeel op dit punt. Hij vertelde Per Larson dat de arenden van de Romaoro zo blauw waren als het azuur van de hemel. Het is wel onnodig te zeggen dat Larson lust voelde om zo'n arend van dichtbij te bekijken. Hij haalde zijn verrekijker uit en volgde daarmee onophoudelijk de trage, majestatische vlucht van de arend. Per Larson wist dat de arenden in dit seizoen jongen hadden die hele dagen met open bek krijsen om voedsel. De ouden gingen voortdurend op jacht, dus bestond er een kleine kans ongemerkt bij een nest te geraken. Maar, Larson was geen jager die er plezier in schept dieren neer te knallen, hij doorkruiste Afrika om enkele mooie exemplaren levend te vangen voor de natuurreservaten en dierentuinen. Hij besloot dus zijn kans hier te wagen, alhoewel hij wist hoe moeilijk een arendsjong te vangen was.

DE ROMOARO

VERHAAL DOOR JO POLLART
Geïllustreerd door HACHE

IN de vroege morgen vatte hij de beklimming van de Romaoro aan. Alles verliep voorspoedig en hij kwam zonder ongelukken tot op een honderdtal meter van een arendsnest. Hij hoorde duidelijke het krijsen en piepen van de jongen. Het laatste stuk van de weg was echter het moeilijkst. De rotswand was steil en glad. Soms stond hij nog op een duimbreed van de afgrond en kon slechts op het laatste nippertje steun vinden voor voeten of handen. Bij een van deze halsbrekende toeren schoot de musketonhaak van zijn karabijn los. Zijn wapen viel van rotsblok tot rotsblok, een schot ging af bij iedere schok. Weldra was het in de diepte verdwenen. Toen Per Larsen weer op adem gekomen was, waagde hij het een oogslag in de diepte te werpen. Je werd er duizelig van! Larson vroeg zich af hoe hij langs die steile, gladde wand weer veilig naar beneden zou geraken? Het houweel en de ijsnagels die hij had meegebracht waren klein. Zouden ze stevig genoeg zijn om het uit te houden? Larson hield zijn houweel in de hand als wapen en speurde de hemel af naar het zwart punt dat het gevaar aankondigde. Heel langzaam klom hij verder omhoog en hij vermoedde in de verste verte niet dat iemand anders ook aan de arendsjongen had gedacht en langs een andere weg, en met minder wetenschappelijk interesse hetzelfde doel naderde. Een soort van kleine helling sperde hem de weg af zodat hij een ommetje moest maken en opeens vlak voor de bergpanter stond. Deze had de mens reeds vroeger opgemerkt, want zijn ogen waren met bloed doorlopen, zijn haar stond rechtop, hij had zijn klauwen uitgeslagen en sloeg met de staart woedend tegen de flanken. De panter zat nu ineengebogen en was klaar tot de sprong. De vijand in ogen zien, dat was de enige oplossing. Maar hoe een uitgehongerde panter overwinnen, die listig en dapper is en die, naar men zegt, scherpere en sterkere tanden heeft dan de leeuw?...

Per Larson voelde zijn hart bonzen. In zijn hersens rijpte een vlugge verdedigingstaktiek. Hij zou de panter laten springen en hem op hetzelfde ogenblik zo hard mogelijk met het houweel tussen de twee ogen slaan. Hij moest er voor zorgen zich daarbij plat tegen de bergwand te drukken om onder de fatale schok niet hals over kop in de diepte te tuimelen. Nog één, nog twee sekonden en dan zou de beslissende en harde strijd beginnen. Larson voelde een zweetdruppel over het gelaat rollen, hij klemde de hand vast om de houten steel van het houweel. De panter toonde zijn machtig gebit, spande al zijn spieren en sprong. Larson sloeg uit alle macht toe, maar zijn houweel ontmoette niets anders dan de ruimte, terwijl hij de wind langs zijn oren voelde zoeven. Bijna vlak voor zijn voeten waren de blauwe arend en de geelbruine panter in een gevecht op leven en dood gewikkeld. De bek van de arend zocht de ogen van het roofdier, dat was duidelijk. De arend krijste hoog en schril, de panter brulde van woede en van pijn, want de machtige klauwen van de arend waren diep in zijn vlees gedrukt. Eensklaps schoot een tweede arend van hoog uit de lucht vlak op de panter toe. Helblauwe pluimen stoven in de ronde en de panter weerde zich uit al zijn macht. Nooit had Larson zo iets gezien. Hij vergat er al het gevaar bij, zijn vermoeidheid en zijn doel. De drie doodsvijanden rolden in de diepte. Larson keek hen na en zag hoe zij zonder elkaar te lossen te pletter stortten. Een ogenblik dacht hij dat ze alle drie dood waren, maar dan steeg uit dat kluwen van geel en blauw een arend op. Zijn ene vleugel hing slap naast zijn lichaam. Met de bek duwde hij de vleugel naar omhoog. Larson zag dat het de grote vogel veel moeite kostte om terug in zijn nest te geraken. Voor een ervaren jager was het kinderspel hem af te maken, maar dat kon Larson niet.

– Neen, men zal nooit kunnen zeggen dat Per Larson een ondankbare is, zei hij, en het was net alsof hij tot de arend sprak. Jij hebt mij het leven gered en alhoewel je gewond bent en het mogelijk is dat je aan deze wonde zult sterven, laat ik je je jongen. De dienst welke je me hebt bewezen is dit offer dubbel en dik waard.

HEEL langzaam daalde Per Larson de steile rotswand af. Toen hij 's avonds weer terug in het dorp Moloka was, vertelde hij zijn avontuur, maar niemand wilde hem geloven, niemand behalve dan Mussongolo. Hij wist dat Per Larson nooit loog en dat hij een zeer gevoelig mens was. Bovendien wist Mussongolo ook, dat er nog vele andere arenden op de steile flanken en de kale kruinen van de Romaoro woonden...

...bit, spande de spieren ...maar zijn houweel ...de ruimte...

EEN OORLOGSBODEM VAART UIT

DE U.S. "BENNINGTON" HEEFT STRAALVLIEGTUIGEN AAN BOORD

1 : Twee « Fury » met opgeklapte vleugels staan klaar om gekatapulteerd te worden. Twee andere toestellen volgen.

2 : De piloot steekt de duim op. Hij is klaar. Zelfs 's nacht kunnen de vliegtuigen van de « Bennington » opstijgen.

3 : De twee straalmotoren van de « Cuttlas » die startklaar staat, huilen. Je ziet dat het grondpersoneel de oren stopt.

IN een grote zaal van de « Bennington », een vliegdekschip van de U.S.A., rusten de piloten uit. De « Bennington » is het meest moderne vliegdekschip van de Amerikaanse marine en een van de eersten uitgerust met supersonische vliegtuigen.

Vandaag zullen de piloten voor het eerst met straalvliegtuigen van het reusachtig dek opstijgen. Plotseling loeit er een sirene en door de luidsprekers galmt het : « Piloten, het is tijd ! Piloten, naar uw toestellen ! » De piloten springen overeind, trekken hun speciaal pak aan, zetten hun plastiek helm op het hoofd en zien een laatste maal hun valscherm na. Bij middel van reusachtige liften worden de vliegtuigen North American FJ-3 « Fury » en Chance Vought « Cuttlas » aan dek gebracht. De piloten zelf hoeven er niet naar toe te lopen, ze worden er naar toe gevoerd door een snelle roltrap. Van op het schuin dek van de «Bennington » kunnen twee supersonische vliegtuigen tegelijkertijd starten. Twee « Fury » zijn klaar. De motoren worden tot op hun maximum kracht aangedreven. De piloten steken de duim op. De katapulten ontspannen en daar wordt de « Fury » in de lucht geschoten. Ze vallen eerst enkele meters om zich daarna op te richten en pijlsnel in de ruimte te verdwijnen.

De brug is vrij. De twee volgende !

SULLA TEGEN MARIUS

DE Romeinen waren echte smulpapen en ze hadden een sterke maag, dat is een bekend feit. Ook hun honger naar land en naar macht was zeer groot en wie te Rome de teugels van het bewind voerde, wou ze niet meer afstaan. Sulla wilde heersen in naam van de aristokratie en Marius in naam van het volk. Het ging slecht tussen die twee. Alhoewel men zijn tegenstrever in die tijd zonder veel omhaal naar de andere wereld hielp, speelden beiden het klaar rustig in hun bed te sterven...

1. - LEEUW EN VOS
HIJ heette Cornelius Sulla. « Een aardbei met suiker bestrooid », zei men omdat hij z'n gelaat, rood van eczema, poederde. Hij was lang, ros en had iets van de leeuw en iets van de vos. Als vriend van de rijke senatoren, gelastte hij er zich mee de opstand van de Italianen, die hun rechten als volwaardige Romeinse burgers opeisten, te onderdrukken. Nadien schonk hij de overwonnenen wat ze vroegen...

2. - HET GAAT SLECHT VOOR MARIUS
DE senaat gaf Sulla een leger om Mithradates, koning van Pontus, in Klein-Azië, te bevechten. Marius was jaloers en trachtte stokken in de wielen te steken. Sulla was de sterkste en Marius moest vluchten. Met veel moeite raakte hij in Afrika en nauwelijks te Carthago kwam een lictor op hem toe en zei : « De proconsul wenst... ». « Ga en zeg aan je meester dat je Marius hebt gezien, gezeten in de ruïnes van Carthago », antwoordde hij.

3. - IN HET HOL VAN DE LEEUW
SULLA vestigde opnieuw de macht van de aristokratie en vertrok naar het Oosten. Onmiddellijk nadien schudde consul Cinna het volk wakker en de poppen gingen aan het dansen. Marius kwam terug, werd opnieuw consul en vervolgde de aanhangers van Sulla. Hij was echter niet gerust in de zaak « In het hol van de leeuw is het niet pluis, zelfs als hij afwezig is », zei Marius soms. Hij stierf in 87 en het waren zijn vrienden die de wraak van Sulla te verduren kregen.

4. - DE TERUGKEER VAN DE OVERWINNAAR
INTUSSEN had Sulla de handen vol met Mithradates die mooi op weg was heel Klein-Azië in z'n macht te krijgen. Hij sprak eventjes 22 talen ! Sulla versloeg het leger van Mithradates, maar werd niettemin te Rome gebrandmerkt als « publieke vijand nummer één ». Sulla keerde dan terug naar de eeuwige stad met zijn leger, zijn buit en zijn woede...

5. - EEN BLOEDBAD
SULLA was vast besloten korte metten te maken met de demokraten. Hij liet zich eerst als levenslang diktator uitroepen en zette zich dan aan het werk. Hij liet de namen van diegenen die moesten sterven aanplakken en hun have en goed schenken aan diegenen die hen om het leven zouden brengen... De zonen kloegen hun vaders aan, de ene helft van de familie moordde de andere helft uit. Er waren heel veel zwarte lijsten en heel veel doden. Een echt bloedbad ! Sylla deed afstand van het gezag in 79 en stierf te Puzzoles.

Onze tekenfilm voor alle jongens van

OPERATIE SCHAAR

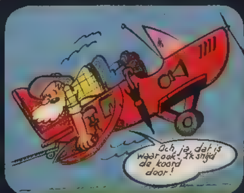
door N. Bissot

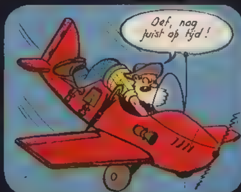

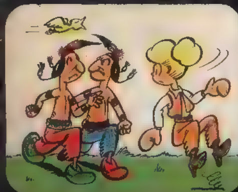

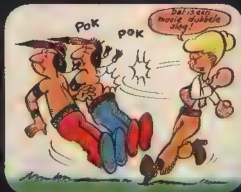

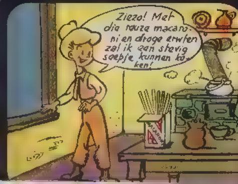

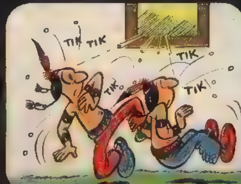

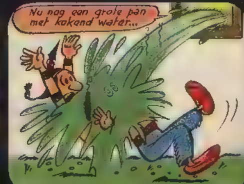

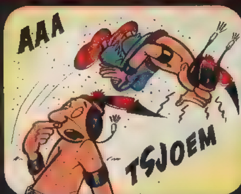

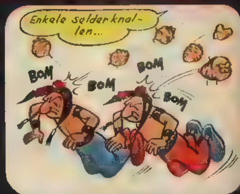

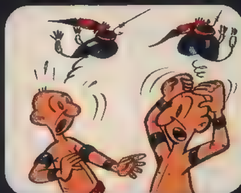

Nog wat peper...

AAA
TSJOEM

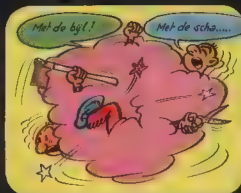

Enkele selder knal-len...
BOM
BOM
BOM
BOM

Wij moeten er voor zorgen dat er geen haartje in de soep valt!

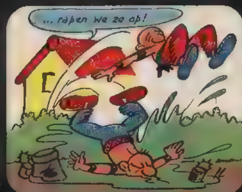

Genoeg! Ik haar nu scalperen met de bijl!
Nooit!... Haar snijden met de schaar!

Met de bijl!
Met de schaar!
Met de bijl!
Met de schaar!
Met de bijl!
Met de schaar!

Met de bijl!
Met de scha.....

Ze zijn beiden knock-out! In dat geval.....

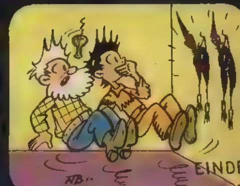

... rapen we ze op!

Een uur later...
Wel, wie we daar hebben!
De waardigheid van de Snelvoeten lager dan de zee-spiegel!

Hohee, oompje!
Het eten is klaar! Ik wacht op je!
Morgen, broer!

Wel, zuslief, werd je niet verontrust? Heb je geen schrik gehad?
Maar neen!... Met de soep had ik wel last... Maar die is nu klaar. Je kamt

Bij het terugkeren heb ik Snelvoeten gezien, bont en blauw geslagen, en kaler dan ooit! Ik zou de kerel willen zien die hun scalpen heeft veroverd. Dat moet een ouwe taaie zijn!

EINDE

DE CHINESE DOOLHOF

De held van onze nieuwe roman is de jonge Buster Webb die een geheimzinnige opdracht aanvaardt en zich daarmee hals over kop in het avontuur stort. Dat wordt boeiend, hoor!

Roman van Y. DUVAL — *Geïllustreerd door Aidans*

EEN ZONDERLING VOORSTEL

ACHTER z'n bureau dat vol paperassen lag, draaide een sterke kerel met een bos ros streuvelhaar de dokumenten, welke Buster Webb hem aanreikte, om en om. Soms hield hij er even mee op, kribbelde dan iets op een formulier en bestudeerde vervolgens weer de dokumenten. Geboorteakte, militair boekje, medisch certifikaat, alles werd nagepluisd.

— Hebt u genoteerd dat ik drager ben van de vergulde medaille, van het bronzen kruis en van de Korea-medaille? drong de jonge man aan.

— Wees gerust, ik noteerde alles zorgvuldig, antwoordde de bediende, maar ik herhaal het, voor het ogenblik is er bij ons geen plaats vakant. Ga dus rustig naar huis. We schrijven u zodra we uw diensten nodig hebben.

ONTMOEDIGD stak Buster al de dokumenten weer op zak en liep langs lange, witte gangen naar de uitgang van het grote gebouw. Boven de deur, in steen gegrift, stonden de letters F.B.I. (1), aan de stevige G-man, die er op wacht stond, moest Buster Webb een metalen plaatje met een nummer op, dat als laissez-passer had gediend, afgeven.

De ronde koepel van het kapitool blonk onder de zon en de stralende julihemel. In het gras van een square pikten een hele zwerm duiven gretig de kruimels op welke enkele jongens voor hen uitstrooiden. Buster Webb was ongevoelig voor dit charmant beeld, woedend stak hij de handen diep in de zakken en liep vlug naar het station van Washington.

— Verdraaid nog toe, bromde hij, het was wel de moeite drie honderd kilometer ver te reizen om een hoop mooie woorden en vage beloften te horen. Ba, het is overal hetzelfde liedje!

Vier uren later stapte hij te Durhan, in Noord-Carolina, uit de trein en ging naar zijn vrachtwagen toe die hij, die morgen, voor het station had laten staan. Hij moest nu naar Merrit rijden, een dorp dat niet aan de spoorlijn lag, en waar hij met zijn grootvader een benzine pompstation uitbaatte dat langsheen een weg omzoomd door tabakvelden stond.

Tegen de pomp geleund en met een pijp in de mond wachtte de oude hem op.

— Wel, jongen? vroeg Jonathan Webb, terwijl Buster uit de wagen sprong.

— Alweer niets, grootvader! Maak je geen zorgen, we zullen wel zien hoe we rond komen! Ik zag Mr Asquith aan het station van Durhan en hij beloofde me dat ik zijn oogst zou mogen vervoeren. Daarmee zal ik wat geld verdienen. Hopelijk houdt onze oude wagen dat uit. Morgen kijk ik alvast de motor na...

De volgende dag, het was tegen de middag, lag Buster Webb in zijn garage onder de vrachtwagen als kleine Fred, een jongen uit de buurt, hem van op de weg riep:

— Héé, Buster, er is hier iemand die naar je vraagt!

Buster stak het hoofd van onder de wagen uit en zag op de weg een prachtige, blinkende zwarte auto staan. Een chauffeur met een pet op zat aan het stuur. Op enkele meter van de auto stond een grote, eerder tengere man die lichte handschoenen droeg.

— Bent u oud-sergeant Buster Webb? vroeg de elegante onbekende met een licht slavisch accent. Ik zou u graag alleen spreken.

De jonge man poetste de handen vol smeerolie af aan een dweil en gaf de onbekende een teken de woning binnen te gaan.

— Mijnheer Webb, zo begon de vreemdeling, ik weet dat u een dapper soldaat bent geweest en dat u harde noten kunt kraken. Het is me ook niet onbekend, dat u dringend geld nodig heeft... Wilt u 20.000 dollar verdienen?

Buster, die net een sigaret opstak, verbrandde zich haast de vingers.

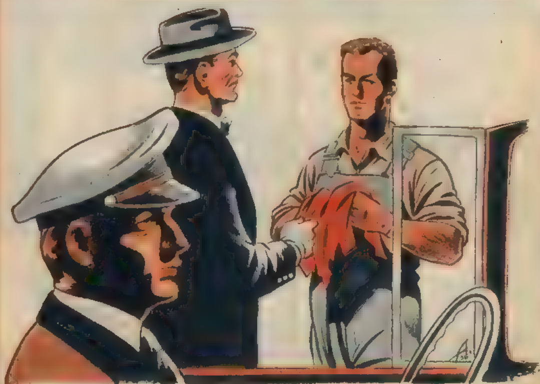
— Verdraaid nog toe! riep hij. En, wat moet ik doen om dat geld te verdienen?

— Met je vrachtwagen naar Norfolk rijden waar iemand u een pakje zal overhandigen. Dit pakje brengt u me hier. Dat is alles.

— Mijnheer, ik ben geen kind meer. Ofwel houdt u me voor de aap, ofwel gaat het hier om een duister zaakje. Zo dit laatste het geval is, moet u op mij niet rekenen.

— Ik verwachtte me aan deze reaktie, lachte de vreemdeling. Ze is normaal. Ik geef u mijn woord dat er niets onwettigs aan de zaak is. Stelt u zich even voor dat ik rijk ben en dat het gaat om een klein voorwerp dat voor mij veel waarde heeft en waaraan ik erg houd...

— Dus, is die reis zoveel als een zelfmoord?

(1) F.B.I. : Staatspolitie. Voor sommige misdrijven en inbreuken op de publieke veiligheid, strekt de autoriteit van de staatspolitie zich uit over de negen en veertig Staten van de U.S.A.

— Om klare taal te spreken, de zaak is niet zonder gevaar. Indien ik u gekozen heb, is het omdat u dapper en intelligent bent en omdat zekere personen — die er belang bij hebben stokken in de wielen te steken — u niet kennen. Ze hebben dus geen enkele reden, een... laat ons zeggen, een...

— Een boerke, zegt u het gerust...

— Een jong mekanieker, vreemdeling in de stad, te wantrouwen.

— Goed, ik neem uw voorstel aan, zei Buster koudweg, maar geloof niet dat ik mijn huid wil verkopen. Indien er mij iets overkomt, wens ik dat grootvader geld genoeg heeft om een rustige oude dag te slijten. Ik ben z'n enige steun.

— In orde, zei de onbekende terwijl hij zijn checkboek boven haalde. Ik schrijf deze check uit op uw naam en vul als datum de 25e van deze maand in... Indien u binnen de acht dagen niet in uw opdracht bent geslaagd... zal u deze check niet opstrijken. Akkoord ?

— Akkoord, antwoordde Buster. Geef me nu al de nodige inlichtingen.

— Morgen rijdt u naar Norfolk en stapt af in hotel Star. Om middernacht stipt, telefoneert u naar het nummer 37.24. Een zekere John Forester zal u antwoorden. U zegt dan deze woorden : IGOR GROET BOEDDHA. Dat is heel eenvoudig, u zult het makkelijk onthouden. De man, aan het andere einde van de draad, zal u dan zeggen waar u het pakje in kwestie moet afhalen. Hier hebt u alvast 2.000 dollar om uw onkosten te betalen. Het spreekt vanzelf dat u aan niemand een woord rept over ons onderhoud.

*

TOEN de wagen van de onbekende in de bocht van de weg verdween, kwam Jonathan Webb uit de moestuin.

— Grootvader, ik moet morgen naar Norfolk. Ik krijg daar wellicht een belangrijke vracht te vervoeren en het is mogelijk dat ik een paar dagen weg blijf. Maak je vooral geen zorgen. Met de benzinepomp zal je je wel uit de slag trekken, niet ? Voor de enkele klanten die hier trouwens voorbij komen !...

De volgende morgen stak Buster Webb een pijama, scheergerief en tandborstel in een koffertje en liet zijn ordonnance-pistool in z'n vestzak glijden, omhelsde zijn grootvader en sprong in de vrachtwagen.

Op het ogenblik dat hij wou starten, kwam Peter, een postbediende, hijgend afgelopen. Hij zwaaide met een klein, blauw papier en riep :

— Momentje, Buster ! Een telegram voor je !

Buster nam het telegram en las : EEN VRIENDENRAAD : STEEK JE VINGER NIET IN DAT WESPENNEST.

— Wat is dat ? vroeg de oude Jonathan.

Buster verfomfaaide het papier en stak het in zijn zak. Terwijl hij de motor inschakelde, antwoordde hij :

— Niets, grootva ! Het gaat over de zaak waarover ik je gisteren sprak... ze belooft nog interessanter te worden dan ik vermoedde !

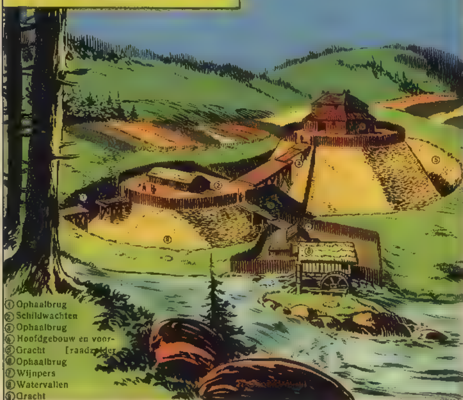
VOLGENDE WEEK :

37.24 ANTWOORDT NIET MEER

Harald de

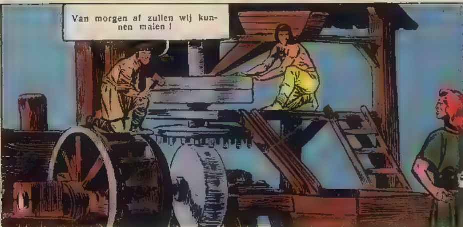
Harald werd onschuldig veroordeeld en verbannen. In de nieuwe wereld stichtte hij met zijn vrienden een kolonie...

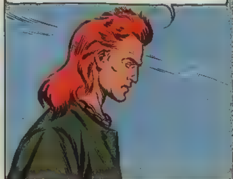
...d het jaar duizend had Erik de Rode op ...(Canada) wijngaarden ontdekt Zo kwam ... dit land Wynland noemde.

Viking

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

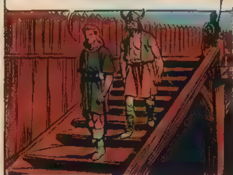

WILLY VANDERSTEEN IN HET SPOOR VAN MARCO POLO

EEN van de plezantste verhalen die Willy Vandersteen in « Kuifje » heeft gepubliceerd is ongetwijfeld « De Tartaarse Helm ».

Dit verhaal begint in het Brugge van de XVe eeuw en voert onze helden op een bewogen tocht door Genua en Venetië, over het Midden-Oosten naar het verre, geheimzinnige Tartarije.

Zoals altijd is Vandersteen in topconditie wanneer hij zijn helden Lambik, Suske en Wiske en hun bondgenoten en tegenstrevers kan laten optreden in historische kostumen en decors.

DIT verhaal werd uitgekozen om na « Het Spaanse Spook », « De Bronzen Sleutel », « De Schat van Beersel » en « Het Geheim der Gladiatoren » voor de televisie bewerkt te worden.

Voor de inleiding van deze nieuwe T.V.-strip, die sinds enkele dagen door de antenne van de Vlaamse Televisie de aeter wordt ingezonden, begaven we ons met Willy Vandersteen naar Brugge, Damme en Antwerpen waar hij zijn inspiratie voor dit boeiend verhaal ging zoeken, en ook heeft gevonden.

Ik hoop dat alle Kuifjeslezers deze korte filmreportage hebben gezien, maar daar er spijts alles nog heel wat vrienden zullen zijn die deze reportage jammer genoeg niet hebben kunnen volgen, vertel ik nog wel graag enkele passages uit deze filmstrook.

Willy Vandersteen speelde met brio voor de camera de rol van de toerist die met een motorbootje over de Brugse rijen vaart en een hele reekts « snapshots » maakt die hem als documentatie zullen van pas komen bij het tekenen van de decors van zijn verhalen, die goed moeten gesitueerd zijn in een bepaald kader.

Na het boottochtje zag men de vader van Lambik ook met een open koets en een ouwe koetsier met een zwart bolhoedje (dat hem veel te klein was), door de schilderachtige straten van Brugge draven naar de Ezelspoort, die ook in het verhaal een rol heeft gespeeld.

Er zullen ook heel wat jongens zijn die het vooral plezant vonden, toen Vandersteen zelf in een wit sportpak aan het schermen ging, zoals de Capitano Rabakol, Lambik, Suske en Wiske het meer dan eens doen in de loop van de geschiedenis van « De Tartaarse Helm », want ja, dat dient ook gezegd : Vandersteen had zich inderdaad aangesloten bij een schermclub van de hoofdstad om de regels van deze edele kunst beter te leren kennen om ze in zijn verhaal te kunnen aanwenden.

Maar de « clou » van het filmpje was toch zeker het slotmoment toen Willy Vandersteen met een Tartaarse helm op het hoofd 'n geschikt « woestijnschip » zocht om de indruk te verwekken dat hij zich ook naar Tartarije zou begeven, om daar ter plaatse zijn verhaal verder uitspinnen...

We wensen ten slotte dat alle Kuifjeslezers op een of andere manier de gelegenheid zullen vinden om de televisiebewerking van « De Helm » iedere avond te volgen op het televisiescherm, hetzij bij hen thuis, hetzij bij familieleden, vrienden, kennissen of buren.

Foto 1 : Met spanning worden de nieuwe avonturen van Lambik gevolgd in het nieuw T.V.-verhaal « De Tartaarse Helm ». — Foto 2 : Voor het ontwerpen van dit verhaal begaf Willy Vandersteen zich naar Brugge. — Foto's 3 en 4 : Maar hij ging eveneens naar Antwerpen, waar hij in de Zoo ging zitten dromen in het rijk van de kamelen met een Tartaarse helm in de hand of op het hoofd.

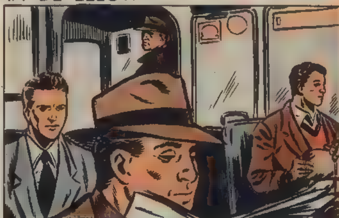
DE ZWARTE TAS

De spionnen, welke professor Marlier en meester Leemans ontvoerden, hebben Hugo verplicht naar een bepaalde plaats te komen om hen de dokumenten te overhandigen...

IN HET HOL VAN DE LEEUW

(31) HUGO wachtte rustig tot de bediende, aan wie hij zijn koffertje had toevertrouwd, het ontvangstbewijs aftekende. Hij stak het briefje in zijn zak en liep zo natuurlijk en onverschillig mogelijk naar de uitgang. In het voorbijgaan wierp hij een oogslag naar de hoek, waar de man stond die hem sedert zijn vertrek had geschaduwd. Hugo deed echter alsof hij zich er niet van bewust was dat hij gevolgd werd, en keek naar het groot uurwerk. Vijf uur tien, hij hoefde zich niet te haasten. Hij zou op de afspraak zijn...

(32) HIJ nam de autobus, ging vlug achter de chauffeur zitten en keerde even het hoofd om. Op het platform stond de onbekende die onverschillig voor zich uit keek. Hugo haalde even de schouders op. Alles bijeen was het nog best dat hij gevolgd werd. De man die hem schaduwde, kon aldus getuigen dat hij inderdaad in het station een kleine koffer had afgegeven. Men zou dus geloven dat hij alles wilde in het werk stellen om de vrijlating van zijn vader te bekomen.

(33) DE rit tot aan de gasfabriek duurde bijna drie kwartier. Het was helemaal donker toen hij ter bestemming was. De fabriek stond te midden van een desolaat landschap, dat slechts hier en daar schaars verlicht was door enkele ouderwetse straatlantaarns. Om vier minuten na zes zag de jongeman twee gestalten uit het duister opduiken. « Nu mijn moed in m'n beide handen nemen! zei hij. Ik mag niet tonen dat ik bang ben. » Een van de twee spionnen naderde Hugo...

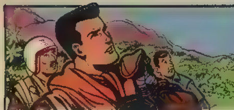
(34) MET geoefende hand tastte hij de zakken van de jongen af om te zien of hij geen wapens droeg. « De dokumenten? » vroeg hij lakoniek toen hij zijn inspektie had beeindigd. « Niet zo vlug! zei Hugo. Ik geef ze slechts nadat ik mijn vader heb gezien. Ik wil weten dat hij in goede gezondheid is en dat u hem niet als gijzelaar zult houden! » De twee onbekenden wisselden een blik. Zij hadden zich wellicht aan dit antwoord verwacht, want zij schenen helemaal niet verbaasd.

(35) ALS bij toeval verscheen er op dit ogenblik een derde man, die vlug op de twee eersten toekwam. Hugo herkende hem, het was de man die hem op weg naar het station en van het station naar de afspraakplaats was gevolgd. Hij wisselde enkele woorden met zijn makkers in een taal die Hugo niet verstond en de twee anderen haalden de schouders op. « Het is goed, zei de man die het eerst had gesproken, wij zullen u tot bij uw vader brengen! »

(36) Omringd door de drie onbekenden werd de jongeman naar een wagen geleid welke op een vijftigtal meter afstand geparkeerd stond. Op het ogenblik dat hij wilde instappen, bond men hem een blinddoek voor de ogen, een krachtige arm hielp hem dan naar de achterste zetel, terwijl de chauffeur de motor inschakelde. Het is precies op dit ogenblik dat Hugo het karakteristiek gezoem van een Vespa achter zich hoorde. Hij lachte in zijn vuist. Alex had woord gehouden en zou hem volgen.

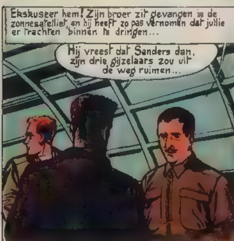

DE AVONTURE

DE MEESTER

Met enkele gezellen zal Dan Cooper op de zonnespiegelsatelliet trachten
op aarde ve

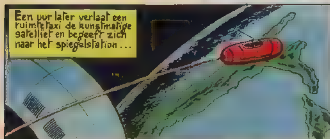

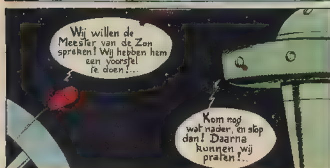

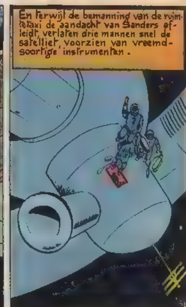

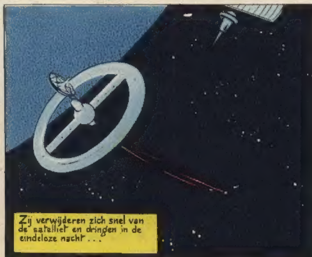

N VAN DAN COOPER
VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

te geraken. Het is immers van hieruit dat Sanders de vreselijke branden oorzaakte...

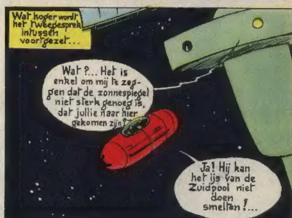

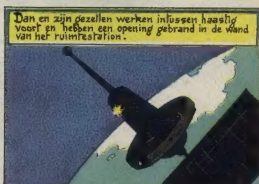

De televisie voor automobilisten

DE televisie deed zijn intrede in de auto. Weldra zal men chauffeurs zien sturen met één oog op de weg en één oog naar het telescherm. Veiliger zal het rijden daardoor beslist niet worden. Naar het schijnt houdt de TV niet van bochten. Het beeld blijft duidelijk op een rechte weg doch misvormt en verdwijnt iedere keer de auto een draai neemt.

VOOR BETER BROOD

IN Amerika heeft men een nieuwe verpakking voor het brood ontworpen: een dubbele laag was en papier en een dun velletje aluminium. In deze verpakking blijft het brood twaalf dagen vers en het behoudt zijn oorspronkelijke geur en smaak.

NIET WAAR !

ALS de honden gras eten zal het regenen », zegt de volksmond. Dat is helemaal niet waar. Honden eten gras om de kleine beensplinters, die heel vaak in hun eten gemengd zijn, zonder schade uit hun ingewanden te verdrijven. De katten hebben dezelfde gewoonte, let er maar eens op.

ZO WAS HET 3.000 JAAR GELEDEN

IN Zürich werd een tentoonstelling « De wol door de eeuwen

heen » georganiseerd. Het was een zeer mooie en interessante tentoonstelling. Door een mannequin werd een toilet gedragen dat zorgvuldig gekopieerd was op een kleed ontdekt in een 3000 jaar oude graftombe.

BROERTJE, PAS OP VOOR JE HAAR!

WE hebben al gehoord over dichters, komponisten en schilders in den dop, hier krijgen we dan de kapper-in-miniatuur. Wie zou durven beweren dat haarkappen geen kunst is? Suzy, links, hanteert schaar en kam terwijl Linda, rechts, de grote spiegel vasthoudt. Broerlief schijnt toch niet helemaal gerust in de zaak en kijkt tersluiks nog eens naar zijn haar VOOR de operatie. Jammer dat we zijn bolleke niet kunnen zien NA de « deskundige » behandeling!

DE POS

WAT KOOKT DE POT !

HET eerste Nederlandse kookboek dateert van 1510 en werd gedrukt te Brussel. Het ene exemplaar dat nog bestaat van dit kookboek, bevindt zich in de Bayerische Staatsbibliothek van München. Op dit eerste volgde er een gestadige stroom van kookboeken die in de XVIIIe eeuw aanzwol tot een ware vloed. Op de eerste bladzijde van een kookboek van 1752 lezen we volgend dialoog tussen de kok en de huisvrouw :

Kok : U dienaar, Mevrouw, Hebbe ik het geluk Mevrouw welwaarende te moogen vinden ?

Mevrouw : Thans zeer wel, Meester.

Kok : Het is mij lief, Mevrouw. Ik wens dat het lang duuren mag.

Mevrouw : Ik zegge u dank en wensche u insgelijks. Ik heb u laaten ontbieden om, indien uwe Beezigheeden toe-lieten, mij te onderrigten in Uwe manier en behandeling, bij het gereed maken van Taarten en Gebak.

Om dan eindelijk tot de recepten van amandeltaart en giersttaart te komen moet je nog veel geduld hebben, want deze tweespraak is nog lang niet ten einde. Nu lees je dat aan je mama voor en vraagt haar wat ze er over denkt !

KOFFIE DIE GEEN KOFFIE IS

NEDERLAND produceert de eerste syntetische koffiebonen ter wereld. De naam van de uitvinder wordt geheim gehouden. Een fabriekeigenaar kocht de formule en begon de bonen te produceren. Naar het schijnt kan men de kunstmatige boon niet van de echte onderscheiden. De Nederlandse kunstmatige koffieboon zal verkocht worden tegen veertig frank per kilo onder de naam Bantoe-Koffie. Nog voor het jaar ten einde is zou deze koffie - die - geen - koffie - is op de wereldmarkt verschijnen.

WIST JE DAT

- een volwassen berk meer dan 100.000 bladeren heeft. Moest men ze tegen elkaar op een rij leggen, zou men een keten die zes kilometer lang is bekomen. Om alle bladeren te tellen heeft men vijftig dagen nodig indien men iedere dag acht uren telt.
- dat de eerste ondergrondse treinverbinding tot stand kwam te Londen, in 1870.

NIEUWS IN

- Het ideaal systeem om de melk van de bergweiden naar de melkerij in het dal te brengen heeft men te Saint-Martin, in Zwitserland: een pipeline ! Ze heeft een debiet van 9 liter per minuut.
- Wie denkt dat de Amerikanen « no time » hebben om lange telefoongesprekken te voeren, vergist zich. Volgens de statistieken

GEK REKORD

IN Groot-Brittannië werd een nieuw wereldrekord gevestigd. Welk? Dat van het frit-smullen! Joe Steele, een mijnwerker van Bedlington, heeft 29 zakjes « pommes-frites » in 62 minuten naar binnen gewerkt zonder er bij te drinken. Hij klopte daarmee de vorige rekordhouder, een student van Hundersfield, die in 100 minuten 28 zakjes verorberde. Joe Steele had, twee uur vooraleer hij aan z'n rekord begon, nog vier sandwiches gegeten als hors-d'œuvre.

EEN WINTERSLAAP

EEN Joegoslavisch geleerde heeft bekend gemaakt, dat het weldra zal mogelijk zijn de temperatuur van het menselijk lichaam sterk te doen dalen om sommige ingewanden, o.m. het hart, toe te laten volledig uit te rusten. De mensen aldus behandeld zouden een winterslaap maken. Het procédé van deze geleerde is wellicht uitstekend, maar wij voelen weinig voor die koude...

TILJON

HET KORT

duurt een telefoontje gemiddeld 30 minuten.

● Archeologen vonden in een bergplaats van het kasteel van Hamar, te Oslo, een brood uit de XIVe eeuw. Het was gemaakt van haver, gerst en erwten. Het is waarschijnlijk een beetje te hard om nog op te eten...

● Wist je dat het kleed van de egel 15.000 stekels en even zoveel haren telt ?

NIEUWE EILANDEN

EEN aardbeving die de Cycladen-eilanden teisterde had tot gevolg dat enkele bergkruinen, die tot dan toe onder water staken, bloot kwamen en eilandjes vormden. Griekenland is dus enkele eilandjes rijker geworden.

VIJF PARFUMS... VIJF LIFTEN

OM de aankoop van parfum te vergemakkelijken, heeft men in een warenhuis van Johannesburg (Zuid Afrika) vijf liften aangebracht die ieder met een verschillend parfum geparfumeerd zijn. Bevalt de geur van de eerste lift je niet, neem je de tweede..., enz. De parfumstand werd ingericht bij de uitgang van de vijfde lift ! Goed maar dat men het aantal parfums tot vijf beperkt heeft !

BAKSTENEN

EEN baksteen is meestal 25 cm lang, 12 cm breed en 6,5 cm hoog. Voor een appartementsgebouw heeft men gemiddeld een miljoen bakstenen nodig. Moest men ze allemaal achter elkaar leggen dan zou men een weg bekomen die 250 km lang is.

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE JALOERS ?

10 JA : Je bent te beklagen, m'n beste vriend. Je zal in het leven nooit gelukkig zijn als je zo voortgaat. Wees niet jaloers op je vrienden en kennissen en kijk eens naar de rijkdom die je zelf hebt. Met rijkdom bedoel ik niet « geld ». Ik denk aan gezondheid, voldoende voedsel, een dak boven je hoofd, warme kleren in de winter. Als je eens wist hoeveel mensen dat moeten ontberen, zou je beschaamd zijn omdat je zo ontevreden bent met je lot, omdat je zo jaloers bent !

7 TOT 9 JA : Je bent een tikje jaloers en je lijdt er onder. Wees tevreden met hetgeen je hebt, dat is het eerste en het beste middel om van die lelijke kwaal verlost te geraken. Denk eens aan al diegenen die niet zoveel hebben als jij.

4 TOT 7 JA : Wees nooit jaloers. Het helpt je niet en het is zo nutteloos ! Denk er om dat de jaloersheid een slechte raadgever is, dat jaloersheid je ongelukkig maakt. Zet iedere neiging tot jaloersheid vlug van je af !

1 TOT 3 JA : Je bent soms wel een tikje jaloers maar je toont het niet. Dat is al iets. Diegenen die van je houden zouden bedroefd zijn als ze wisten dat je jaloers was, de anderen zouden wellicht met een zekere voldoening op dat zwakke punt wijzen.

0 JA : Jij bent niet jaloers, je benijdt de vreugde en het geluk van anderen niet. Zo moet het zijn. Laat je nooit tot jaloersheid verleiden en wees steeds tevreden met hetgeen je zelf bezit.

ZONDERLINGE REKLAME

IN een Engelse stad kan men op de deur van een herberg volgende tekst lezen : **Hier is geen piano, geen vogelpik en geen televisie.** De herbergier trekt dus zeer handig profijt uit dat wat er niet is. Z'n klanten zullen er in ieder geval rust vinden en bij de lektuur van hun krant niet gestoord worden door een boogie-woogie.

Bij de kannibalen :

— Soldaat Adolaba, de hesp die je meegebracht hebt komt van je vader ?

— Neen, hoor ! Mijn vader leeft nog !

(Ingezonden door Jozef Marissen, van Schoten.)

MET SINT-JUTTEMIS

IK zal je betalen met Sint-Juttemis als de kalveren op het ijs dansen ! » riep een man, die erg in het krijt stond, de woedende winkelier toe. Enkele mensen waren getuige van dit incident en de winkelier bracht de zaak voor de rechter. En hoe luidde de uitspraak van de wijze rechter ? « Je zal betalen op 1 november ! » zei hij tot de verbaasde man die hakkelde : « Maar, Sint-Juttemis is geen heilige die op het kalender staat dus... » — « Op 1 november worden *alle* heiligen gevierd en op die dag betaal je, anders... » En de man moest betalen.

MANESCHIJN OP AANVRAAG

ER zijn al regenmakers wier beroep in onze streken absoluut niet op prijs wordt gesteld. Enkele Britten vervaardigden nu een raket die gevuld is met chemische stoffen en door hen « kunstmatige maan » werd gedoopt. Of die maan sukses heeft ?

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit :* **PUBLI-ART**

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	*Buitenland Belgisch Kongo*	*Canada*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea. 4-10-56

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Mortimer en Ikaros hebben zich in het plunje van tovenaar gestoken en leiden het leger van de Barbaren naar de Toren van de Gong...

